

ECOV

An.1 Nr.6 iulie 2007

Ziarul satului Colonița

Visul unui miez de vară

Soare, plajă, mare... E visul oricărui dintre noi în aceste zile toride de vară. Stăm întinși pe canapea, cu un ziar în mână, din care fluturăm încontinuu, sperând să ne răcorim cât de puțin și visăm la Ea. Marea ne cuprinde cu brațele ei răcoroase și ne poartă ușor în lumea ei. Deschidem ochii și...observăm cu stupeoare că nu suntem decât în baie, în încercarea de a ne potoli nestinsa sete a trupului cu apa din robinet. Baia ne-a devenit cel mai drag și apropiat prieten în această vară, doar ea ne mai salvează de canicula insuportabilă de afară.

Marea e departe, iazurile murdare ne anunță că „scăldatul este interzis”, iar de câteva zile și ultima speranță de a intra în contact cu apa, în afară de cea de la robinet – Vadul lui Vodă - se află în „carantină”, în apa râului depistându-se vibriionul holerei. Ce facem, ne dăm bătuți? Lăsăm să iasă învingătoare arșița și ne închidem prin beciuri? De ce? Când nu ai ce vrei, trebuie să te mulțumești cu ce ai, vorba ceea, și mult mai bine dacă începi să valorifici ce ai și să-ți faci vara frumoasă, așa cum vrei tu.

Nu zic sunt norocoși în satul nostru, oameni care-și permit câte-o mică vacanță în Bulgaria, Antalya, alții mai modești din fire (și la buzunare) se mulțumesc cu țările vecine, România sau Ucraina, dar pentru cei mai mulți dintre noi, vacanța se limitează la hotarele Chișinăului sau cel mult ale țării.

Ce să facem? Să ne plângem de milă, cum ne stă în fire sau să încercăm să ne colorăm singuri vacanța, dacă nu cu culorile mării, măcar cu cele ale pădurii, ale orașului sau ale unui asfințit de soare. Cu un pic de imaginație putem picta cel mai frumos tablou al verii.

În Colonița avem atâtea păduri...și toate frumoase și răcoroase, de ce să nu mergem la o primblare pentru a ne răcori cu liniștea și umbra lor? Nu avem neapărat nevoie de muzică, băutură și frigărui – cuvintele tradiționale pe care le asociem cu cel de „pădure”, în loc de noțiuni ca „liniște, umbră, cântecul păsărilor...”

Ei, dar cei care țin cu tot dinadinsul la „tradiție”, își pot aduna prietenii la

un grătar la pădure, iar cei un pic mai leneși – la un picnic în propria ogradă.

Dar câte locuri interesante ne oferă Chișinău. Le știi pe toate? Nu cred! Muzee, parcuri, săli de expoziție, monumente și câte și mai câte. Câțiva bănuți în buzunar, timp liber și un pic de răbdare pentru început, pentru că mai târziu nu vei mai avea nevoie, văzând câte ai pierdut neexplorând colțișoarele Chișinăului.

Dacă mai ai și ceva bani puși de-o parte, mergi într-o excursie prin Moldova. Sunt locuri pitorești îndeajuns de multe, încât să-ți îmbogățești vara cu amintiri frumoase, informații utile și o experiență de neuitat.

Mai sunt atâtea lucruri mărunte care ne-ar face vara frumoasă, trebuie doar să le observăm și să le trăim și să nu așteptăm doar acel mare „Boom” care să ne răstoarne întreaga viață. „Nu disprețui lucrurile mici, spunea cineva, o lumânare poate face oricând ceea ce soarele nu poate niciodată : să lumineze noaptea”

„Ei, bine-bine, dar ce facem dacă n-avem timp liber? Nu ne rămâne decât să închidem ochii înainte de somn și să visăm că călătorim prin toate aceste locuri?”, s-ar întreba cineva.

De acord, vara nu înseamnă doar vacanță și distracție, mai ales pentru cei care trăiesc la sat. Ea mai semnifică mult lucru la pământ, că de altfel la toamnă, vecina-furnica ne va spune ironic „Toată vară greierașul a cântat cu fluierașul...”, știți voi fabula; vara mai înseamnă muncă prin gospodărie și de asemenea, lucrări de renovare a casei; pentru unii mai „norocoși” vara înseamnă și muncă continuă, fără zile de concediu. Cu toate astea, fiecare din noi își poate găsi cel puțin un sfârșit de săptămână, un sfârșit de zi pe care să-l petreacă împreună cu familia sau prietenii și în care să simtă că totuși e vară. Muncim, învățăm, alergăm de colo-colo, iar când vine vorba de noi

și de sufletul nostru nu mai avem timp, așa e firea moldoveanului.

Și-așa trec zilele, una după alta fără măcar să le observăm că se duc.

A trecut jumătate de vară, dar mai avem cam pe-atât, timp în care trebuie să profităm de frumoasele zile ce ni le oferă vara, să ne mulțumim cu ce avem și să încercăm să ne colorăm singuri viața, că până la urmă : **dacă vrei vacanță, trebuie să ți-o faci cu mâna ta!**

S.L.

Un miez de vară plin de soare,
Un vis frumos de-a fi acum la mare
Ne-ademenește.

Un dulce vânt ne-alină dorul
Ne încântă neîncetat cu-a lui stele cerul,
Ne cucerește.

O vară caldă ne topește,
O lume-ntregă înnebunește,
Nu se oprește.

O ultimă salvare rămâne odihna
Ea răcorește și aduce tihna,
Ne înflorește

Tashka

În acest număr :

- Primul consiliu sătesc p.2
- Interviu Gh. Calancea p.3
- Gheorghe Ghimpu – un neînvingător pentru cauza românească p.4-5
- Sătenii prinși în magia pescuitului p.6
- De vorbă cu corpul tău : Culoarea ochilor îți dezvăluie personalitatea p.7

Prima ședință a noului Consiliu sătesc

La 29 iunie, ora 16¹⁵, în Casa de Cultură, a avut loc prima ședință a Consiliului sătesc nou ales, din Colonița. Conform tradiției, președintele primei ședințe a fost propus cel mai vârstnic consilier, - Anatolie Radiola, asistat de cel mai tânăr consilier - Vitalie Morgun. Ordinea de zi a primei ședințe a fost : „Chestiunea cu privire la rezultatele alegerilor locale generale în circumscripția nr.1/16, validarea mandatelor de primar al satului Colonița și de consilieri ai Consiliului sătesc Colonița, legalitatea distribuirii mandatelor de consilieri și confirmarea listei de candidați supleanți ”.

La ședință au fost prezenți Ion Crețu, președintele CECMC, Aliona Cazacu, secretar al CECMC, conducătorii instituțiilor bugetare de pe teritoriu, foști consilieri și alți săteni.

Dl. Ion Crețu a anunțat decizia Judecătoriei sectorului Ciocana din 21 iunie 2007 „Cu privire la validarea mandatului de primar pe numele lui Gh. Calancea”, după care i-a înmănat acestuia legitimația. Dl. Calancea a mulțumit tuturor alegătorilor, ex-primarului și fostului Consiliu și a promis : „împreună cu noul Consiliu voi încerca să urnesc trenul din loc”.

Dl. Vasile Braghîș , președintele CEC a Coloniței a citit decizia Judecătoriei sectorului Ciocana „Cu privire la validarea mandatelor de consilieri ai s. Colonița” și le-a înmănat celor 12 consilieri prezenți la ședință legitimațiile. „Să aveți un singur interes și un singur partid – Cetățeanul satului Colonița”, a fost mesajul dlui. Braghîș pentru ei.

Comisiile Consiliului

Consiliul sătesc alcătuit din 13 consilieri aleși vor activa în comisii de specialitate. Astfel, orice problemă sau cerere a cetățenilor, înainte de a se discuta la ședințele Consiliului se cercetează în comisia responsabilă de un anumit domeniu.

Acestea sunt comisiile și membrii lor :

1. *Comisia buget și finanțe, economie și reforme :*
Angela Zaporojan – președinte
Margeța Sârbu
Vladimir Djugostran
Anatolie Radiola
Lidia Ghimpu
2. *Comisia juridică pentru probleme umanitare și protecție socială a populației :*
Mihail Lupașco – președinte
Vitalie Morgun
Ion Ghimp
3. *Comisia pentru urbanism și dezvoltare rurală, prestări servicii și susținerea micului business :*
Vasile Moraru
Chiril Umanet
Anatolie Lupu
Ion Bâzgu
Ion Cheptene

Mini-reportaj

Pe pista de plecare

Balul de absolvire este un eveniment memorabil, pentru că se întâmplă o singură dată în viață și este mai degrabă un început decât un sfârșit. E momentul când realizezi că ți-s dragi toți profesorii, chiar dacă s-a întâmplat să te aprecieze cu note proaste, ți-s dragii colegii, chiar dacă te-ai ciondănit cu unii din ei și dincolo de toate înțelegi că a luat sfârșit copilăria și va trebui să accepți provocările vieții de unul singur.

Pe data de 22 iunie, în curtea școlii Nr.94 „Gheorghe Ghimpu”, a avut loc balul de absolvire al celei de-a 40-a generații de elevi care au sfârșit 11 clase în școala din s. Colonița.

Seara a debutat, ca de obicei, cu o atmosferă destul de reținută, iar o ușoară nostalgie se primbla printre cei prezenți. Cei care au trecut deja peste el, oftează senin și cu bunătate: ce tineri sint, ce tineri am fost... Cei care abia visează la Marele Bal, oftează la fel de incetisor: norocosii de ei...

Părinții emoționați vorbesc între ei : „Parcă mai ieri erau niște copilași...”. Și în ochii profesorilor o ușoară tristețe se citește : uite și voi plecați de la școală, uite și voi vă luați zborul în lumea mare, oare o să se realizeze visele voastre, oare nu o să uitați de învățătorii voștri, cei care au depus în voi speranțele și năzuințele lor...

În jurul orei 20³⁰ le-au fost înmănat certificatele de studii absolvenților claselor a 9-a, moment în care felat cochete și băieții eleganți au defilat în fața celor adunați pentru a-și lua bine meritata diplomă. Cei dintr-a 11-a nu știau încă rezultatele examenelor, de aceea nu și-au primit atestatele în acea seară.

Drum bun „în lumea mare” le urează părinții, profesorii, colegii, drum bun le urează directorul școlii, Angela Zaporojan, președintele PE, Viorel Ghimpu. Toți au doar cuvinte de mulțumire și felicitare.

Startul chefului îl dă dl Mihai Burciu, cu muzică și voie bună. La început timid și reținut era dansul tinerilor, după ce gheața s-a spart însă , ei și-au arătat adevărata față: aceea de oameni plini de energie, gata să-și ia zborul.

Cu un plus de veselie a venit și invitata de onoare a PE, Anișoara Puică, care timp de mai bine de jumătate de oră, a cântat și a încântat sătenii adunați la eveniment.

Momentul culminant al serii l-au constituit focurile de artificii care au luminat cerul Coloniței, după miezul nopții.

Absolvenții au rămas să sărbătorească până dimineața, după care au mers să întâlnească împreună zorii unui nou început.

Un nou primar, un nou început

În al doilea tur de scrutin, din 17 iunie 2007, colonițenii și-a ales un nou primar - Gheorge Calancea. Care va fi primul lucru pe care îl va face la Primărie și ce înseamnă victoria sa pentru Colonița, ne spune dlui în interviul de mai jos.

- Ce înseamnă victoria pentru dvs?

Victoria pentru mine, desigur, e o mare realizare de care sunt mulțumit și mândru, dar totodată ea mai înseamnă multe griji și probleme. Ele s-au început chiar din prima zi în care am venit la Primărie și continuă să se înmulțească pe zi ce trece. Voi face tot ce îmi stă în puteri să le rezolv, dar mult depinde și de legile care sunt deja create, dacă ele ar fi perfecționate, atunci le-ar fi mult mai ușor și primarilor.

- Dar ce înseamnă victoria dvs. pentru Colonița?

Am multe idei și planuri pe care vreau să le realizez, cel mai mult totuși îmi doresc să fac ceva pentru tineri și anume în ramura sportivă. Aș vrea să renovez stadionul, iar pe viitor poate vom construi o sală sportivă, în care să poată veni oricine va dori, chiar și cu toată familia.

- Vă bazați pe principiul „un nou rege, o nouă lege”?

Nu! Pentru mine, tot ce e bun se

lasă, iar ce e rău se elimină. Nu schimb legile, schimb doar ceea ce e rău, mă voi strădui cel puțin.

Tot ce e bun se lasă, iar ce e rău se elimină!

- Cu angajații actuali ai structurilor primăriei cum

rămâne? Faceți schimbări?

Nu mă vor mulțumi doar funcționarii care nu vor face față lucrului, în rest componența rămâne aceeași.

- Care va fi primul lucru pe care o să-l faceți în funcția de primar?

Voi încerca să demarez proiectul pentru tineri, până atunci însă aș mai vrea să aduc la condiții normale parcul de lângă primărie și cel din centrul satului. M-am gândit la proiect și fac acum devizul de cheltuieli pentru a vedea de câți bani avem nevoie. Dacă ne va permite bugetul, vom face neapărat acest lucru.

- Credeți că e posibil ?

Știm că parcul e „inundat” cu apă din cauza izvoarelor...

Da! Au fost și specialiști și ne-au spus că se poate face ceva. Se va face drenaj, apa

se va aduna în trei fântâni, care vor fi unite într-un sistem, iar mai apoi ea se va scurge într-o canalizare. Mai târziu vom încerca să adunăm această apă într-un rezervor și să alimentăm cu ea partea apropiată a satului.

- Nu vă sperie responsabilitatea majoră pe care o presupune funcția de primar?

Nu mă sperie greutățile. Am fost sportiv și mai sunt și am avut de trecut prin multe, însă aici, povara e una mai mult psihologică, decât fizică, iar asta mă obosește mult mai mult. Rămân deseori la Primărie până seara târziu, pentru că sunt multe probleme pe care trebuie să le cunosc și să le rezolv, pentru a nu rămâne în urmă de alte sate.

- Cum credeți că se va schimba viața dvs. în funcția de primar?

Îmi voi consacra mai mult timp vieții profesionale și desigur voi avea mai puțin timp liber. Mai puțin timp voi avea și pentru familie, care însă e obișnuită cu lipsa mea, deoarece eu, ca antrenor, deseori plecam la întreceri, în tabere sportive, în cantonamente și astfel educam mai mult copiii satului, decât proprii copii. Am o familie unită, de care sunt mulțumit și pe care o iubesc foarte mult și știu că ea mă va susține.

- Vă veți continua activitatea dvs. în calitate de antrenor?

Îmi voi continua activitatea sportivă!

Da, desigur! Copiii vin în continuare la sala sportivă de acasă. Acum se antrenează mai mult singuri, până mă obișnuiesc cu funcția de primar, iar din toamnă voi face iar antrenamente.

Am obținut succese în acest domeniu. Mulți băieți pe care i-am antrenat, au dus faima satul și a țării dincolo de hotarele ei, la Campionatele Europene și cele Mondiale la luptă liberă, cum ar fi Nicolae Donica și Ion Buruiiană. Am ore și la Liceul Sportiv din Chișinău și acolo, de asemenea, am medaliați la Campionatele Europei. Nu vreau în niciun caz să renunț la sport!

Vă urăm noi succese și realizări!

Ludmila Sârghi

Date generale

Data nașterii : 6 decembrie 1959

Locul nașterii : Bălăbănești, r. Criuleni

Studii : Universitatea Pedagogică „Ion Creangă”, facultatea de educație fizică

Familia : soția – Liubovi, 4 copii : Olesea, Ștefan, Natalia, Gheorghe

Timp liber : preferă sportul și ieșirile cu prietenii

Trăsătura definitorie : iute de fire

Deviza : Cu fiecare zi mai mult și mai bun!

Gheorghe Ghimpu – un neînvingător pentru cauza românească

Zbucium. Luptă. Adevăr. Dragoste de neam și de limbă. Demnitate. Curaj... Sunt doar câteva cuvinte care îți apar în minte odată cu rostirea numelui lui Gheorghe Ghimpu, un luptător pentru renașterea națională, un disident de notorietate din timpul ocupației sovietice.

Georghe Ghimpu a fost unul din puținii Oameni, care a mers încăpățânat și neîngenunchiat până în ultima zi a vieții sale. Ar fi împlinit 70 de ani în acest an, pe 26 iulie, dacă nu ar fi existat acel copac veninos de la marginea drumului, copac care l-a luat pentru totdeauna în lumea cea de veci.

Clipa fatală a venit la 13 noiembrie 2000, în urma unui accident stupid și neelucidat încă. A fost ultima toamnă din viața lui...Și mai avea atâtea de făcut...Au rămas atâtea și atâtea proiecte, planuri, idei neîmplinite. A rămas nescrisă Cartea GULAG-ului. A rămas familia îndurerată. A rămas mai orfană Ideea Unirii.

Gheorghe Ghimpu a văzut lumina zilei la 26 iulie 1937, într-o familie cu rădăcini adânci, în comuna Colonița, jud. Lăpușna. Gheorghe a fost fiul cel mai mare al lui Toader Ghimpu și Irina Ursu, urmat fiind de Simion, Visarion, Valentina și Mihai. Tuscinci sau ales cu studii superioare, pentru că așa a ținut cu tot dinadinsul tatăl Toader.

Gheorghe Ghimpu și-a făcut studiile superioare la Universitatea Pedagogică din Tiraspol, Facultatea de Fizică și Matematică (1960), studiul de doctorat făcându-l la Institutul de Fizică Biologică al Academiei de Științe URSS (Moscova, 1970-1971).

A activat în învățământul preuniversitar, la Strășeni, și în cel universitar, la Tiraspol și Chișinău.

În anii '60, Gheorghe Ghimpu a lucrat la Comitetul Central al Comsomolului din Moldova, pe când primul secretar al acestuia era Petru Lucinschi. Anume în acea perioadă, pentru prima dată, i s-a încredințat „naționalismul”, pentru că el, ca angajat al CC al ULCTM, a pregătit un raport statistic real pentru Moscova, în care numărul

grădinițelor și a școlilor naționale era indicat corect, adică se vedea cu ochiul liber insuficiența lor raportată la numărul de copii moldoveni. Dar în republică, pe atunci, era în toi politica comunistă de deznaționalizare a moldovenilor prin închiderea grădinițelor și a școlilor de limbă română și „reprofilarea” acestora pentru o educație în limba rusă. Din această cauză, Petru Lucinschi l-a concediat pe Gheorghe și timp de trei ani, el a fost șomer : nu-l angaja nimeni la lucru; se temeau să-l ajute chiar și prietenii.

Pentru convingerile sale politice izvorâte din ferma sa conștiință națională românească și pentru participarea la fondarea Frontului Patriotic din Basarabia și Nordul Bucovinei, la 13 iulie 1972, împreună cu alți intelectuali ce opuneau rezistență politicii oficiale (Alexandru Usatiuc, Victor Graur, Ion Șoltoianu, Mihai Moraru, Ion Vasilescu ș.a), a fost condamnat de către organele sovietice de oprimare la 6 ani privațiune de libertate cu regim sever în lagărele de concentrare din Mordovia și regiunea Perm ale GULAG-ului comunist.

Din relatările lui **Alexandru Usatiuc** condamnare.

„A fost un simulacru de proces ca tot ce privea drepturile omului în odiosul regim existent în epocă. Toți ne acuzau, și martorii, și judecătorul, și chiar avocații numiți, de altfel, din oficiu. În 1972 am fost condamnați [...]”

Trecut prin GULAG, Gheorghe Ghimpu a avut de înfruntat mizeria vieții de condamnat politic. „Ei, dar prin ce a trecut badea Gică acum știu numai pământul și cei care l-au supravegheat – spune fratele său Mihai. Îmi amintesc că era nevoie să mănânce troscot, în lipsa vitaminelor, fiindcă supravegheții îi călcau în picioare mărarul și pătrunjelul semănat și crescut de el, cu grijă, din sămânța de la Colonița. Mai știu că se înfășura cu ziare, pe sub cămașă, când era aruncat în carceră, ca să nu înghețe cu totul, iar unii deținuți au murit pe brațele lui, suportând atacuri de cord când aflau vestea eliberării lor din detenție, după 25 de ani de

închisoare. Păcat că n-a reușit să descrie viața lui din GULAG-ul sovetic.”

A rămas nescrisă Cartea GULAG-ului său personal, paginile căreia în caligrafii microscopice au tot fost rătăcite, cifrate-descifrate și strecurate la libertate după legile conspirației universale. Însă a reușit să publice volumul de sinteză „Conștiința națională a românilor moldoveni”, carte, care după cum a spus istoricul Andrei Negrei „se înscrie printre puținele cercetări istorice la capitolul rezistență antisovietică”. Prin această lucrare se manifestă și ca publicist, istoric, explorator al arhivelor timpului, fiind un veritabil cronograf al manifestărilor de rezistență antitotalitaristă și al martirajului basarbean postbelic.

De obicei, pentru luptătorii de talia lui Gheorghe Ghimpu laurii sunt amânați mereu pentru mai târziu, pentru o duminică a Victoriei ce le-ar răscumpăra pe toate.

Recunoașterea a întârziat și de această dată, cărții domniei sale „Conștiința națională a românilor moldoveni”, acordându-i-se înalta distincție UNESCO, Diploma „Corneliu Coposu”, distincție ce urma să o ridice pe 15 noiembrie 2000. Fatală nedreptate!

După așa-zisa eliberare din 1978, a fost persecutat în continuare, interzicându-i-se orice activitate pe făgaș pedagogic. „Revenit acasă a fost marginalizat, oferindu-i-se niște posturi de magazioner, deși prin cărturăria sa putea să bată o Academie de membri-corespondenți și academicieni”, scrie Ion Proca.

Carierea lui Gheorghe Ghimpu devenea imposibilă într-o societate în care calitatea esențială a cetățeanului se axa pe loialitatea lui față de puterea de ocupație comunistă, în care omul era nevoit să-și tăinuiască adevăratele sale convingeri. De aceea, la finele anilor 80, Gheorghe Ghimpu a aderat la mișcarea democratică și a ajuns unul dintre liderii de necontestat ai acesteia.

La 20 mai 1988 s-a constituit Frontul Popular din Moldova, iar la primul Congres este ales secretar responsabil al Sfatului și membru al Comitetului Executiv al FPM. Membrii Frontului Popular au fost cei care au cerut și au obținut permisiunea de a desfășura prima Mare Adunare Națională, în august 1989, în Piața „Victoriei” ,care astăzi poartă numele aceluia eveniment istoric.

În perioada 1990-1994, Gheorghe Ghimpu este deputat în primul Parlament democratic al Republicii Moldova. În această postură, a abordat subiecte și a lansat inițiative de anvergură, cum ar fi proiectele de legi privind reabilitarea victimelor regimului comunist totalitar de ocupație și despre controlul de stat. A fost și coautor al proiectului de Lege privind cetățenia Republicii Moldova.

A publicat în presa periodică din Republica Moldova și România numeroase articole politice și de atitudine civică.

A fost președintele Asociației Victimelor Regimului Comunist de Ocupație și a Veteranilor de Război ai Armatei Române din Republica Moldova, reformată din 11 iunie 2000 în Partidul Național Român.

Dincolo de sumarele date biografice se conturează distinctul portret al unui neînvingător luptător pentru cauza românească, consecvent în rostirea adevărului și setea de libertate, ascet în necesități și darnic în iubirea de Țară, marea lui slăbiciune - acel punct vulnerabil țintit de răuvoitori – fiind dragoste de neam, de limbă, de

Din 2001 școala nr.94 din sat îi poartă numele, iar din februarie 2006 placa memorială din holul ei le amintește copiilor în fiecare zi de acest mare luptător pentru renașterea națională.

ideea românismului și de Adevăr.

Înzestrat cu un spirit acut al echității și al demnității, omul politic, parlamentar, publicistul, disidentul și marele patriot Gheorghe Ghimpu și-a consacrat întreaga sa viață zbuțuită cauzei naționale, devenind un simbol al acesteia.

În ochii și în inima multor basarabeni, Gheorghe Ghimpu va rămâne drept cel care a arborat Tricolorul pe clădirea Parlamentului. „Gheorghe Ghimpu și-a trăit clipa astrală pe 27 aprilie 1990, când a fost aprobat Tricolorul, el fiind primul care a dat jos drapelul sovietic și a instaurat simbolul național pe clădirea parlamentului” spune istoricul Andrei Negrei. Scriitorul Ion Proca își amintește de mărturisirea lui nu mult timp după acel eveniment istoric „lonele, îmi zicea, nu-ți pot reda sentimentul pe care l-am simțit, când m-am văzut cu Tricolorul în mâni sus de tot, iar în stradă forfotea mulțime de lume entuziasmată gata să cuprindă acea clădire ca pe-o mamă, ca pe o izbăvire de rău. Am amețit de bucurie și de emoții. Eu toată viața mea am avut teamă de înălțime, dar când mi s-a încredințat arborarea Tricolorului, eu n-am ezitat. Să-mi fi spus să-l arborez pe o muchie de prăpastie totuna aș fi riscat. Asemenea cazuri sunt irepetabile în destinul unui popor.”

La 27 octombrie 2000 un tragic accident rutier îl țintuiește la pat și îi curmă activitatea. Gheorghe Ghimpu și colegul sau de Asociație, Ion Caftanat, se deplasau în dimineața zilei de 27 octombrie spre comuna Târnova, județul Edineț, unde urmau să se întâlnească cu un grup de veterani de război ai Armatei Române, pentru a le înmâna ultima lor mângâiere, distincțiile Armatei Române. N-au mai ajuns la ei. După trei ore de drum, la 06.30, Gheorghe Ghimpu a pierdut controlul autoturismului și s-a lovit în plină viteză de un copac. În urma impactului Caftanat a decedat pe loc, iar Ghimpu a fost transportat la spitalul din orașul Dondușeni, iar apoi la Spitalul de Urgență din capitală. După mai multe zile de suferință, la 13 noiembrie 2000 a plecat la cele veșnice.

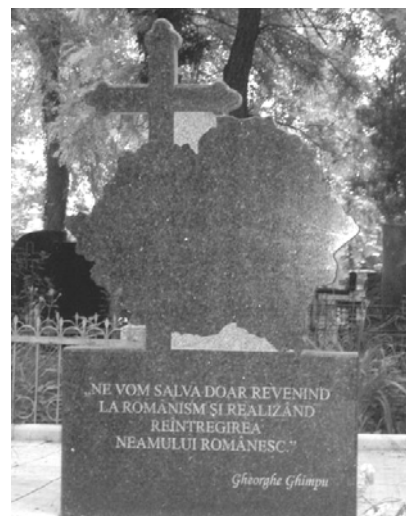
Cerul s-a întunecat și clopotele bisericii “Sfânta Maria” din Colonița

a bătut mai trist în acea zi, iar văzduhul a răsunat de bocetele îndureratelor rude. Îndoliată a rămas mama Irina, îndoliată – Simion, Mihai și Valentina. Îndoliată – soția Zina, fiica Oana și feciorul Corneliu. Îndoliată e Colonița natală și întreaga Basarabie.

În memoriam...

La cinci ani din ziua morții sale, la 11 Noiembrie 2005, Biblioteca publică „Onisifor Ghibu”, în colaborare cu Asociația istoricilor din R. Moldova și Partidul Liberal, a organizat un simpozion numit „În memoriam Gheorghe Ghimpu, din istoria rezistenței anticomuniste în Basarabia”, eveniment care a adunat mulți oameni de cultură, istorici, poeți, politicieni și jurnaliști, care au venit să-i aducă un omagiu celui care a fost „portdrapel al mișcării naționale din Basarabia”.

La 13 noiembrie în același an la Cimitirul Ortodox Central din Chișinău (numit și Cimitirul Armean) a avut loc ceremonia dezvelirii și sfințirii pietrei funerare la mormântul lui Gheorghe Ghimpu.

La creștetul lui stă însăși harta României Mari din care se ridică biruitoare crucea ortodoxă. Cu litere albe stă scris pe piatra lui: “Ne vom salva doar revenind la românism și realizând reîntregirea neamului românesc”.

Acesta a fost visul lui cel mare „dispariția granițelor dintre România și R. Moldova” și după cum a spus Andrei Vartic „idealul pentru care a luptat Ghimpu este cel al zilelor noastre și trebuie împlinit”.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

A realizat Ludmila Sârghi

Sătenii prinși în magia pescuitului

Ce ai putea să spui despre niște „oameni matinali”, care au decis să-și petreacă o zi din efemerul lor timp liber, pe malul lacului, cu o undiță în mână și câteva gânduri frumoase, menite să alunge grija treburilor cotidiene? Privindu-i de departe, poți zice că pasiunea lor e un fel de joacă, o distracție pasageră, în urma căreia, prea puțini se întorc acasă cu plasa plină. Totuși, lucrurile nu stau tocmai așa. Poate nu știți, dar iubitorii de pescuit, din Colonița, și nu numai, obișnuiesc, din când în când, să mai facă câte o escapadă pe malul lacului, aflat la câțiva km depărtare de sat, doar din dorința de a-și satisface un capriciu, care în ochii multora, e catalogat ca o curată nebunie (ținând cont că plata pentru accesul în zona de pescuit, îi costă, nici mai mult, nici mai puțin de 100 de lei). Deși, multor oameni, prețul li se pare „pipărat”, adevărații pescari mărturisesc că „această sumă e o nimica toată, pe lângă plăcerea, clipele de relaxare și liniștea sufletească, pe care dânșii le „culeg” în aceste împrejurări”. Până să-i cunosc, nu știam mare lucru despre oamenii pentru care pescuitul a devenit un adevărat prilej de bucurie. Dar, din fericire, mânată de curiozitate, destinul mi-a oferit această ocazie și în cele ce urmează vă voi împărtăși și vouă senzațiile frumoase, pe care le-am trăit în universul magic al pescarilor din satul nostru.

Se spune că „pescarii sunt cei mai neînfricați oameni din lume”. Să fie, oare, adevărat acest lucru? Nu există decât o singură cale să-mi potolesc setea de certitudine și cum Colonița are tocmai două lacuri, mă bucur că am de unde alege. În 30 de minute de mers pe jos, sub privirile calde și sufocante ale „bicelor de foc” coborâte din „oceanul ceresc”, ajung, împreună cu amica mea, în dreptul lacului, pitit grijuliu sub o creastă de deal, acolo unde o tăbliță indică, cu litere mari și citețe - „Pescuitul este interzis”. Acest lucru mă întristează un pic. „Oare n-am să dau de nici un pescar”? „Și cum rămâne cu curiozitatea mea infantilă?” Ei, dar mare mai e Dumnezeu. Ajung pe plajă și când-colo zăresc pescari de toate vârstele – câtă frunză și iarbă. Toți, îmbrăcați cât mai lejer își văd de treburile lor, cu ochii ațintiți pe întinsul apei. Sunt în așteptare și speră că norocul nu îi va ocoli și de această dată, iar lacul se va dovedi și mai generos ca de obicei. Mulți dintre ei, tăcuți ca un mormânt, îți dau senzația că s-au detașat total de realitate, încercând să-și facă ordine în haosul lor de idei și sentimente. Alții, ceva mai vorbăreți, își spun unul altuia bancuri, mai schimbă câte o replică și nu lasă pe nimeni să treacă neobservat pe lângă ei. Cu toții sunt oameni pașnici, exilați aici de dragul unei pasiuni comune –

pescuitul. Făcând-o pe neștiutoarea, mă strecor, cu pași repezi printre buruiene, caut pe cineva care-ar putea să-mi ofere mai multe detalii despre lac și despre oamenii ce obișnuiesc „să-i treacă pragul”. Un pescar, mai curios din fire, nu ezită să ne întrebe: „Domnișoarele doresc să pescuiască ? ”. „Nu, că nici undiță nu avem, nici nu ne pricepem, și-apoi pescuitul e interzis”, sfioase îi răspundem la întrebare. „Cu bani – totul se face”, ne anunță dumnealui. „Și cam cât ne-ar costa ?”. „100 de lei pentru o undiță”. „Da dumneavoastră ați prins ceva până acum?”. „Desigur”. „Și unde-i prada cu care vă lăudați”? „Păi am pus-o la rece, în apă. Pe căldurile astea, altfel nu se poate”. În scurt timp, aflăm că acest pescar este paznicul lacului. Spusele lui nu ni se par convingătoare, căci când îl anunțăm că suntem de la ziarul satului, dumnealui nu mai este bucuos și ospitalier ca la început. Acest lucru e de înțeles, deoarece în „vizorul public”, nimeni nu se vrea „prins”. După discuția purtată, ne continuăm plimbarea cu mai mult entuziasm. Admirăm momentele glorioase ale unor pescari începători, dar și ale celor considerați „ași” la acest capitol. Printre cei cuprinși de magia pescuitului, spre marea noastră surprindere, dăm și peste un cuplu de îndrăgostiți, care stau, pe malul lacului, cumiți ca doi porumbei, așteptând să le suradă și lor norocul. Deși apa lacului, nu e nici pe departe curată ca lacrima, pe celălalt mal, „meseriașii în ale pescuitului” ne conving că peștii sunt, din belșug, prezenți în zonă. Ne face plăcere să auzim acest lucru, ținând cont de faptul că și ei sînt o părticică din patrimoniul satului nostru. Pe tot parcursul vizitei noastre, iubitorii de pescuit continuă să ne fascineze prin pasiunea, priceperea și răbdarea de fier, de care au dat dovadă, pentru ca în final să se bucure de un festin bogat, la care mirosul ciorbei de pește să le încante simțurile. Priveliștile din jur, de o frumusețe răpitoare, dar și omenia, bunăvoința, veselia și ambițiile nețărmuite ale pescarilor ne-au oferit o experiență plăcută de viață. De la ei am învățat că așteptarea îndelungată și izolarea de viața tumultuoasă, pe care o trăim zi de zi, ne poate face și mai fericiți de cât obișnuim să credem. Aceștia sunt amatorii de pescuit din Colonița – oamenii care privesc viața cu calm, oamenii care consideră existența asemeni unei zile de pescuit – mereu ești în așteptarea unei clipe de fericire, mereu timpul se dovedește o luptă chinuitoare: unii sunt fericiți mai devreme, alții mai târziu și cei mai puțin norocoși - niciodată.

Cristina Popa

Culoarea ochilor îți dezvăluie personalitatea

Mergând pe stradă, din când în când, câte-o privire pătrunzătoare ne face să ne oprim în loc. Sunt doar câteva secunde...de ajuns însă, pentru a face ca în mintea noastră să apară întrebarea : oare ce se ascunde în spatele acestor ochi? Obişnuim să clasificăm în mod automat oamenii după venit, studii sau statura fizică? Dar ochii, numiți și oglinda sufletului, nu sunt ei oare un indiciu relevant asupra personalității omului din fața noastră? Cercetătorii spun că da, și numeroase studii științifice au fost făcute pentru a clasifica persoanele în funcție de culoarea naturală a ochilor. Hai să vedem deci care este personalitatea "atașată" fiecărei culori de ochi!

Ochii negri și blânzi, de dragoste sunt...flămânzi

Sunt persoane curioase, le place sa încerce orice lucru nou ce le apare în cale, foarte rar spun NU la noi experiențe. Sunt firi curajoase, nu le este frică să își spună poziția sau să ia apărarea unui prieten. Au relații am putea spune ciudate, deoarece deși se implica mult într-o relație, niciodată nu arată acest lucru. De multe ori ar putea părea reci, chiar dacă inima lor de fapt are o viteză de 200 de bătăi pe minut. Nu le place să mintă și nici să fie mințite. Uneori acceptă anumite situații chiar dacă nu le place ceea ce fac. Sunt generoși, adoră să iasă cu prietenii și să facă multe glume. Se enervează repede și țin supărările destul de mult. Un alt defect este că deseori consideră că părerea lor contează mai mult decât a celorlalți.

Ochii căprui, fură inima oricui

Persoanele care au ochii căprui se implică profund în relații, le place să facă persoana dragă de lângă ei să se simtă iubită și satisfăcută. Sunt persoane plăcute, încântătoare, adoră să își facă noi prieteni și să-și lărgească orizonturile. Pentru persoana iubită sunt în stare să facă orice, pentru a o impresiona, pentru a menține pasiunea din ei, și ca relația lor să reziste. Sunt persoane amabile, politețea mai întotdeauna e un principiu ce-l respectă cu strictețe. Nu fug niciodată de responsabilități sau de obstacolele ce le ies în cale. Le place să zâmbească și să-i determine pe cei din jurul lor rădă.

Sunt romantici și le place să viseze. Se supără ușor, dar le trece la fel de repede. Când sunt supărați sau triști doresc liniște, să fie singuri, pentru a se gândi cum să rezolve situația cât mai bine posibil. Sunt încăpățânați și orgolioși, și rar renunță la convingerile lor.

Ochii albaștri ca seninul, te îmbată... ca și vinul

Persoanele cu ochi albaștrii sunt atractive, am putea spune chiar adorabile! Idealuri de frumusețe, conferă atât femeilor, cât și bărbaților cu ochi albaștri un punctaj ridicat, și un șarm deosebit! Le face plăcere să facă surprize plăcute, să ofere lucruri speciale persoanelor care le sunt dragi. Tot timpul sunt alături de tine atunci când lucrurile nu merg prea bine, te sprijină și au harul de a te determina să râzi cu poftă. Fac orice pentru a le face plăcere persoanelor pe care le iubesc. În urma unor statistici a rezultat că persoanele cu ochi albaștri au relații de lungă durată. Au tendința de a fi blânzi, dar pe de o parte, pot manipula foarte ușor persoanele din jur, uneori se comporta ca și cum le știi pe toate și Doamne ferește ca cineva să îi contrazică, deoarece le place ca întotdeauna să aibă dreptate.

Ochii verzi, niciodată să nu îi crezi!

Ochii verzi aparțin unor persoane foarte pasionale. Le place să se joace, când vine vorba de o relație, de a șoarecele și pisica. Dar odată ce Cupidon îi țintește cu săgeata dragostei, atunci aveți grijă, pentru că se anunță incendiu de proporții. Pun mare accent pe încredere și respect într-o relație, fie ea de prietenie sau de dragoste. Sunt persoane ce sunt foarte bine primite în grupurile sociale, deoarece exprimă mult optimism, veselie, emanând o atracție invizibilă ca a unui magnet. Sunt persoane profunde care admiră chiar și lucrurile cele mai simple din viață. Au capacitatea de a vedea calitatea cea mai bună din oameni și îi apreciază pentru ceea ce ei sunt și ceea ce ei reprezintă. Au multe vise, și întotdeauna scopul lor este să le împlinească; nu le place să lucreze cu jumătăți de măsură. Sunt misterioase și știu să păstreze un secret. Ca și defecte trebuie să punctăm că uneori sunt prea timide și își aruncă prea des ochii în grădina vecinului, fără să se uite în a sa.

Strict feminin

Ochii sunt oglinda sufletului... ajută-i să zâmbească!

Trucuri pentru frumusețea ochilor tăi.

* Ochii tăi se vor simți foarte bine și răsfățați dacă, în fiecare dimineață, aplici pe pleoape, timp de 3-4 minute, câte o compresa îmbibată în lapte rece. Vei observa cum privirea ta este de doua ori mai luminoasă...

* Când îți demachiezi ochii, supraveghează-ți mișcările - nu freca pielea, nu insista până se înroșește epiderma, pentru că acest lucru constituie un factor de agresivitate - pleoapele și pielea din jurul ochilor sunt zone extrem de sensibile și, procedând astfel, riști ca nu peste mult timp să observi că au apărut riduri fine. Oricum, se va întâmpla și acest lucru, mai devreme sau mai târziu, dar de ce să "dai o mână de ajutor"?

* Dacă ai ochii umflați, aplică, timp de 15 minute, doua comprese călduțe, îmbibate în infuzie de ceai negru.

* Când ai ochii oboșiți sau umflați îți poate veni în ajutor, de asemenea, o lingură, pe care trebuie s-o miști ușor pe suprafața pleoapelor

* Nu folosi, pentru ochi, demachiant pentru față. Compoziția acestuia este diferită și este recomandabil să utilizezi numai produse speciale pentru zona delicată a ochilor. Dacă nu ai la îndemână demachiant special pentru ochi, tot laptele este soluția. Sau, în extremis, chiar apa rece. De asemenea, nu aplica pe ochi loțiune tonică.

* Nu cădea în capcana de a folosi prea multă crema hidratantă în regiunea ochilor, sau un produs extrem de gras. Nu vei reuși să redai suplețea epidermei din această porțiune, ci doar vei suprasolicita țesuturile și ochii tăi nu vor avea nici un beneficiu. Câteodată, mai puțin înseamnă mai mult.

* Pleoapele lăsate se pot corecta, într-un stadiu incipient, fără a fi nevoie să apelezi la chirurgia plastică. Problema aceasta apare de obicei ca urmare a slăbirii mușchiiului pleoapei superioare, în coroborare cu efectul forței gravitaționale. Dacă îți masezi pleoapele cu regularitate, există șanse ca mușchii specifici să-și recâștige tonusul și vitalitatea.

Sete...

Foame...

Nani...

3 stări normale la necuvântătoare, ca și la oameni...

Cleopatra Stratan debutează în actorie

Cei de la Pro Tv a insistat și au reușit să obțină din partea lui Pavel Stratan un acord de principiu, el acceptând cu multe rețineri să citească scenariul unui film serial, în care Cleopatra ar avea rolul principal. Serialul va fi un proiect amplu și de durată, de pe urma căruia toate părțile ar avea mult de câștigat, atât pe plan mediatic, cât și pe plan financiar. Tocmai de aceea tatăl vedetei de patru ani, Cleopatra, a cerut timp de gândire până în toamnă.

Au fost mai multe împrejurări care l-au determinat pe Stratan să nu refuze din start propunerea. În primul rând, mai marii trustului l-au asigurat că, fiind vorba de un serial, filmările nu se vor desfășura într-un ritm alert, iar micuța Cleo nu va fi solicitată mai mult decât este cazul. Și în al doilea rând, se pare că talentele Cleopatrei nu se limitează doar la cântat: "Am descoperit la Cleopatra că are o chemare spre actorie și spre pictură, ceea ce mi-a dat niște idei, pe care la un moment dat o sa le pun în aplicare", a declarat Pavel Stratan plin de mândrie. (Sursa : Romantica)

Bancuri

- ☺ - Scumpo, n-ai văzut ziarul de astăzi?
- L-am aruncat la gunoi.
- Păi, încă n-am văzut ce-i în el!
- Nimic interesant. Coji de ouă și de cartofi, oase de scrumbie...
- ☺ - Inculpat, de ce ai furat un milion de dolari?
- Eram flămând...
- ☺ Gigel spune că tatăl lui e inginer și Ionel că al lui e avocat.
- Bulă, tatăl tău ce e?
- Medic stomatolog agricol!
- Adică ce face?
- Pune dinții la greblă!
- ☺ Soțul – soției :
- Chiar și în ziar scrie, femeile vorbesc de două ori mai mult ca bărbații.
- Asta pentru că noi trebuie să repetăm totul de două ori!
- Ce-e-e-e?
- ☺ Profesorul se străduiește să lămurească elevilor proverbul "Drumul cel mai scurt e și cel mai bun".
- Tata zice că nu-i așa! spune un elev.
- Zău? Și ce meserie are tatăl tău?
- Șofer de taxi.

Membrii redacției : Ludmila Sîrghi, Elena Sîrghi, Natalia Orlovski, Violeta Peșterean, Cristina Popa (stagiar)
 Telefon de contact : 57.90.16, 57.90.12.
 E-mail : ziar_ecou@yahoo.com

Horoscop Iulie

BERBEC ♈ Până la data de 13 veți fi frământați de griji. După 13, starea dvs. fizică, psihică și mentală se va îmbunătăți și mulți dintre dvs. își vor putea folosi energia în proiecte creatoare. Încercați să vă chibzuiți banii cu cât mai multă înțelepciune. S-ar putea să întâlniți o iubire creativă.

TAUR ♉ Saturn aduce o binevenită stabilitate. Vești bune la capitolul "Bani". Este posibil să efectuați deplasări în străinătate, care să vă aducă în final câștiguri bănești. În luna iulie nu se întrevede nici un amor pătimaș.

GEMENI ♊ Treziți o invidie cruntă! Sunteți într-o stare de vivacitate care vă face punctul de atracție nr. 1. Veți avea șansa de a călători în străinătate sau de a obține succese academice. Ați putea avea însă încurcături de ordin sentimental.

RAC ♏ Vă frământă ideea de schimbare și vă simțiți puternic motivați să vă îmbogățiți existența. Accentul se muta asupra situației dvs. financiare după data de 10, fără ca să faceți prea mult efort. Vi se propune un proiect care vă încântă și care pe deasupra aduce roade.

LEU ♌ La începutul lunii, sunteți dominați de o stare nostalgică. După 23 pofta dvs. de acțiune crește vertiginos. Până pe 10, banii se duc în primul rând pe cheltuieli casnice, însă după 10, începeți să vă preocupați activ de un câștig material substanțial. Energia dvs. se dublează cu începerea din 23.

FCIOARA ♍ În prima jumătate a lunii e bine să vă vedeți cu prietenii foarte apropiați. În a doua veți fi foarte preocupați de serviciu, mai cu seamă de relațiile cu colegii. În această perioadă este bine să strângeți bani, nu să faceți investiții. Situația dvs. nu este nici rea, nici bună, dar este stabilă.

BALANȚA ♎ Veți fi destul de nemulțumiți de ceea ce faceți pe plan profesional. În dragoste, dați mai mult decât primiți și o faceți de dragul sentimentului de intimitate împărtășită. Într-adevăr, în aparență lucrurile merg bine, dar pe undeva anumite lucruri nespuse vă rod, fie pe dvs., fie pe partener.

SCORPION ♏ Trebuie să faceți niște drumuri pentru a vă consolida poziția sau pentru a obține bani. Șansele de reușită se ivesc după 23. La capitolul "Bani" șchiopătați un pic. Resimțiți nevoia de odihnă, aveți nevoie să vă refaceți forțele și cea mai bună soluție este o vacanță.

SĂGETĂTOR ♐ Nu este deloc exclus să plecați la un drum lung dar pentru aceasta e nevoie să vă mobilizați și să acționați cu rezezițiune. La capitolul "Dragoste" s-ar putea să aveți surprize neplăcute, în cazul că v-ați făcut obiceiul să vă faceți un program prea diferit de cel al partenerului. Dorința dvs. de independență este mult prea mare, iar în primele zile ale lunii partenerul are multă nevoie să-i fiți alături.

CAPRICORN ♑ Mai aveți de luptat pentru a vă clarifica o problemă personală. La capitolul "Bani" lucrurile stau deosebit de bine pentru cei născuți în primul decan, pentru că "cineva acolo sus vă iubește. Aveți multă energie pozitivă și optimism. Vă face bine să călătoriți.

VĂRSĂTOR ♒ La sfârșitul lunii se preconizează o clarificare într-o problemă personală, cu care este posibil să vă chinuiți de mult timp. Capitolul "Bani" cam scârțâie. Sunteți înclinați către achiziția unor obiecte inutile. Mulți Vărsători vor trai o mare dragoste. Din păcate pentru Vărsătorii care trăiesc în cuplu asta ar putea duce la destrămarea relației.

PEȘTI ♋ În primele zile ale lunii trăiți o stare de stabilitate și mulțumire sufletească, chiar dacă știți că pe plan profesional lucrurile nu evoluează prea bine. Există anumite invidii sau intrigi care vă fac să nu vă simțiți prea bine la locul de muncă. Există o persoană care are încredere în capacitățile dvs. și vă va sprijini. Nu sunteți tocmai strâmtorați din lipsa banilor, dar veți dori să vă răsfățați și se pare că fondurile nu prea vă ajung.